Dissabte 13 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,14-17): Llavors s'atansen a ell els deixebles de Joan, dient: «Per què nosaltres i els fariseus dejunem sovint, però els teus deixebles no dejunen?». I els diu Jesús: «¿És que poden els amics de l'espòs plorar en el cas que sigui amb ells l'espòs? Però vindran dies quan els serà arrabassat l'espòs, i llavors dejunaran. Ningú no posa un pedaç de roba no batanada en un vestit vell, perquè l'afegit estira del vestit i es fa un estrip pitjor. Ni posa vi nou en bots vells; altrament es rompen els bots, i el vi es vessa i els bots es fan malbé; sinó que posen vi nou en bots nous, i una cosa i l'altra es conserven».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Però vindran dies quan els serà arrabassat l'espòs»

Mn. Joaquim FORTUNY i Vizcarro
(Cunit, Tarragona, Espanya)

Avui notem com amb Jesús començaren uns temps nous, una doctrina nova, ensenyada amb autoritat, i com totes les coses noves xocaven amb la praxi i l'ambient dominant. Així, a les pàgines que precedeixen l'Evangeli que estem contemplant, veiem Jesús perdonant els pecats al paralític i guarint la seva malaltia, mentre que els escribes s'escandalitzen; Jesús cridant Mateu, cobrador d'impostos i menjant amb ell i d'altres publicans i pecadors, i els fariseus "pujant per les parets"; i a l'Evangeli d'avui són els deixebles de Joan els qui s'apropen a Jesús perquè no comprenen que Ell i els seus deixebles no dejunin.

Jesús, que no deixa mai ningú sense resposta, els dirà: «¿És que poden els amics de l'espòs plorar en el cas que sigui amb ells l'espòs? Però vindran dies quan els serà arrabassat l'espòs, i llavors dejunaran» (Mt 9,15). El dejuni era, i és, una praxi penitencial «que contribueix a fer-nos adquirir el domini sobre els nostres instints i la llibertat del cor» (Catecisme de l'Església, n. 2043) i a impetrar la misericòrdia divina. Però en aquells moments, la misericòrdia i l'amor infinit de Déu era enmig d'ells amb la presència de Jesús, el Verb Encarnat. Com podien dejunar? Només hi havia una actitud possible: l'alegria, el gaudir de la presència del Déu fet home. Com havien de dejunar si Jesús els havia descobert una manera nova de relacionar-se amb Déu, un esperit nou que trencava amb totes aquelles maneres antigues de fer?

Avui Jesús hi és: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20), i no hi és perquè ha tornat al Pare, i així clamem: Veniu, Senyor Jesús!.

Estem en temps d'expectació. Per això, ens convé renovar-nos cada dia amb l'esperit nou de Jesús, desprendre'ns de rutines, dejunar de tot el que impedeixi avançar vers una identificació plena amb Crist, vers la santedat. «Just és el nostre plor —el nostre dejuni— si cremem en desigs de veure'l» (Sant Agustí).

A Santa Maria li supliquem que ens atorgui les gràcies que necessitem per viure l'alegria de saber-nos fills estimats.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El dejuni és el timó de la vida humana i regeix tota la nau del nostre cos» (Sant Pere Crisòleg)

- «A vi nou, bots nous. I per aquesta raó l'Església ens demana, a tots nosaltres, alguns canvis, ens demana deixar de banda les estructures peribles: No serveixen! I prendre altres de noves, les de l'Evangeli» (Francesc)

- «Els laics també acompleixen la missió profètica evangelitzant, és a dir, 'anunciant el Crist amb el testimoni de la vida i amb la paraula'. Entre els laics, 'aquesta acció evangelitzadora pren un caràcter específic i una eficàcia particular del fet que es realitza dintre les condicions comunes del nostre món' (Concili Vaticà II)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 905)